

Ένα παλιό διαμέρισμα στον Κορυδαλλό είναι το πιο βραβευμένο στην Αθήνα

Η καλή αρχιτεκτονική είναι για όλους. Και αν ζούμε σε μια πόλη όπου η ανανέωση του δημόσιου χώρου αποδεικνύεται εξαιρετικά δύσκολη, αν και απαραίτητη, τα έργα μικρής κλίμακας, μέσα στον ασφαλή μικρόκοσμο που ονομάζουμε «κτίρι» έχουν τη δύναμη να αναβαθμίσουν τη ζωή - ακόμη κι αν τα όνειρα των ανθρώπων στεγάζονται σε ένα διαμέρισμα μιας πολυκατοικίας της δεκαετίας του '80. Την επιθυμία της αλλαγής ικανοποιεί απόλυτα το διαμέρισμα στον Κορυδαλλό που ανακαίνισε το αρχιτεκτονικό γραφείο Pliani and Karahalios Architects σε συνεργασία με την Επίκυκλος Τεχνική Κατασκευαστική.

ELLE ELLEGR 20 ΜΑΪΟΥ 2020

Μπορεί να φαίνεται απίστευτο, όμως η νέα τάση που γεννιέται στην κοινωνία απαιτεί μία αρχιτεκτονική πιο δημοκρατική από ποτέ. Τι σημαίνει αυτό; Όλο και περισσότεροι άνθρωποι εμπιστεύονται τη δημιουργική σκέψη των αρχιτεκτόνων για να αναβαθμίσουν την ποιότητα της ζωής τους. Όχι μόνο οι συγκριτικά λιγότεροι, που μπορούν να χτίσουν τη δική τους, ιδιωτική κατοικία, αλλά και εκείνοι που κατοικούν σε διαμερίσματα παλαιότερων πολυκατοικιών και διαθέτουν το κριτήριο των αισθητικών και λειτουργικών τους αναγκών.

Αυτή είναι η περίπτωση της ανακαίνισης ενός διαμερίσματος 80 τ.μ. μιας τετραμελούς οικογένειας, σε ένα κτίριο της δεκαετίας του 1980 στον Κορυδαλλό, το οποίο μελέτησε το βραβευμένο γραφείο Pliani and Karahalios Architects του Γιάννη Καραχάλιου και της Ελισάβετ Πλαϊνή και κατασκεύασε η Επίκυκλος Τεχνική Κατασκευαστική του Ιωσήφ Αραμπατζή.

Με το concept «Το κατάφλι ως καθημερινή εμπειρία», οι αρχιτέκτονες οργάνωσαν τους κοινόχρηστους χώρους για τη διημέρευση της οικογένειας, καθώς και τα τρία υπνοδωμάτια. Οι κοινόχρηστοι χώροι οργανώνονται ως συνεκόμενες χωρικές μεταβάσεις. Ο κάθε υποχώρος αποτελεί κατάφλι για τους παρακείμενους του. Η διαφοροποίηση των υλικών και των χρωμάτων σε κάθε ζώνη εντείνει τη διακριτότητα και την αυθεντία του καθενός. Οι μεταβάσεις στους κοινούς χώρους συντελούνται μέσω των εξής περιοχών: του roz χολ εισόδου, του λευκού καθιστικού, της ξύλινης τραπεζαρίας και της μπλε κουζίνας. Στην ιδιωτική περιοχή, τα τρία δωμάτια βρίσκονται γύρω από τον κεντρικό διάδρομο και περικλείουν το "μαύρο κουτί", μια κατασκευή που εμπεριέχει το λουτρό και τις γυαλίστες.

«Το διαμέρισμα στον Κορυδαλλό ήρθε σαν συνέχεια μιας διαρκούς άσκησης πάνω στο θέμα της ανακαίνισης. Το περιορισμένο αυτό αντικείμενο κυριάρχησε σε τέτοιο βαθμό στη δεκαετία της κρίσης, που ώθησε τους αρχιτέκτονες να εξελιχθούν. Σχεδίασαν με τόλη και δοκίμασαν νέες χωρικές συνθέσεις και μορφές. Με την εμπόδισαν στη μικρή κλίμακα, αναεικόθησε σε ένα βαθμό η αρχιτεκτονική έκφραση και αναπτύχθηκε νέο λεξιλόγιο. Σε μια επόμενη, καλύτερη οικονομική συγκυρία, αυτό το βίωμα μπορεί να γίνει το κύτταρο για κάτι νέο και στις μεγαλύτερες κλίμακες», λέει ο αρχιτέκτονας Γιάννης Καραχάλιος.

Η καρδιά του διαμερίσματος είναι η ξύλινη τραπεζαρία. Το ενιαίο υλικό που διαπερνεί τοίχους, δάπεδο και οροφή, καθώς και η μελέση του ύψους μετατρέπουν τον χώρο σε κατάφλι, στην πιο χαρακτηριστική εφαρμογή του. Αυτή η ενδιάμεση περιοχή είναι ένα θραύσμα έντασης και παύσης. Από αυτό το σημείο συνθέτουμε και συνύπαρξης, η κατάσταση της διαδοχικής μεταβάσης μετατρέπεται σε καθημερινή εμπειρία για την οικογένεια.

Νέες αρχιτεκτονικές εφαρμογές σε μικρούς χώρους, σε παλιές πολυκατοικίες; Τα πάντα γίνονται!

«Τα μικρά διαμερίσματα σε παλιά κτίρια φαινομενικά μοιάζουν άκαμπτα. Αυτό οφείλεται στο ίδιο το μέγεθός τους, αλλά και στην κυριαρχία που φέρνουν οργανισμού. Τέτοιο περιορισμό, ωστόσο, συχνά αποτελούν το δημιουργικό όχημα για τη γένεση νέων, απροσδόκων χώρων. Με την αρχιτεκτονική, αίγυρα μπορούμε να αναβαθμίσουμε την ποιότητα του χώρου, είτε με απλές επεμβάσεις, όπως π.χ. την οπτική ταξινόμησή του μέσω του χρώματος, είτε με την ολική ανασύστασή του», λέει ο αρχιτέκτονας Γιάννης Καραχάλιος. Από την πλευρά του κατασκευαστή, ο Ιωσήφ Αραμπατζής συμπληρώνει πως, αν υπάρχει η επιθυμία από την πλευρά των κατοίκων, όλα γίνονται! «Οποιαδήποτε δημιουργική ιδέα ενός αρχιτέκτονα ζητηθεί, ο κατασκευαστής οφείλει να την προσαρμόζει μέσα στο κτίριο, διατηρώντας ισορροπία με το κόστος και προσφέροντας την ιδανική λύση για κάθε περίπτωση. Βρισκόμαστε σε μια ευλογημένη χώρα με διαμόνια μυαλά, όπου όταν η ιδέα του αρχιτέκτονα συνδυαστεί με την εφευρετικότητα και την τεχνονομία του Έλληνα μηχανικού, μέσα από μια πληθώρα υλικών για κάθε ανάγκη, τότε μπορούν να συμβούν τα πάντα», καταλήγει ο ίδιος.

Στη συνομιλία μας, ο Γιάννης Καραχάλιος δεν παραλείπει να υπογραμμίσει την αναγκαιότητα για μια αναβάθμιση της ποιότητας ζωής συνολικά, στο πλαίσιο της δημόσιας κλίμακας. «Στη χώρα μας δίνουμε μεγάλη προσοχή στον προσωπικό μας χώρο, όμως το οπτικό μας πεδίο και η καθημερινότητά μας δεν περιορίζονται στα όρια της ιδιοκτησίας μας. Είμαστε μέρος ενός ευρύτερου δημόσιου χώρου, στον οποίο οφείλουμε να δίνουμε εξίσου μεγάλη προσοχή», λέει.

Πίσω όμως στη μικρή κλίμακα και στον ζεστό, ασφαλή μικρόκοσμο του σπιτιού, δεν είναι λίγοι εκείνοι που πιστεύουν ότι ο χρόνος, το budget και ο κόπος μιας τέτοιας παρέμβασης μπορούν να την καταστήσουν απαγορευτική για τον ιδιοκτήτη. Κι όμως, το να γίνει κάτι σπουδαίο, δεν σημαίνει ότι πρέπει να δαπανηθούν πολλά χρήματα. Το διαμέρισμα στον Κορυδαλλό το αποδεικνύει περίτρανα.

«Πρόκειται για μια κατοικία χαμηλού budget, που όμως έγινε αφορμή για πολλές συζητήσεις ανά τον κόσμο. Εντυπωσιάσε φορείς από διαφορετικές ηπείρους, από την Ασία μέχρι την Αμερική, στην ευρωπαϊκή αλλά και εγχώρια κοινότητα της αρχιτεκτονικής και των κατασκευών. Στην ερώτηση αν αξίζουν ο χρόνος και η προσπάθεια που πρέπει να καταβάλει ο ιδιοκτήτης, αυτό που μπορώ να πω είναι το εξής:

Ως κατασκευαστής σας διαβεβαιώνω πως κάθε κατοικία που αναλαμβάνουμε, ανακατασκευάζεται με στόχο να καλύψει τη ζωή της οικογένειας για τα επόμενα 30 χρόνια. Επομένως, αν σκεφτεί κανείς πως σε ένα project όπως αυτό του Κορυδαλλού χρειάστηκαν 90 ημέρες για να ολοκληρωθεί αυτή η εξαιρετική προσπάθεια, τότε η αναλογία που προκύπτει είναι πως για κάθε χρόνο που θα απολαμβάνει αυτό το σπίτι, ισοσφαιρίζεις 3 μέρες για να υλοποιηθεί. Είναι ένα deal που αξίζει να το κάνεις», επισημάνει ο Ιωσήφ Αραμπατζής. Επιπλέον, η συμμετοχή του αρχιτέκτονα στα διαμερίσματα κατοικίας μπορεί να είναι μια ενδιαφέρουσα, ακόμη και ανατρεπτική διαδικασία για τον χρήστη. «Δεν είναι τόσο μια άσκηση χωροταξίας των δωματίων όσο μια συζήτηση για την ίδια την κατοικία. Μπορεί αλλά μερικές αρχικές ανάγκες ή επιλογές να γίνουν πιο ενσυνείδητες ή μπορεί και να αμφισβητηθούν ολοκληρωτικά κάποια στερεότυπα, και αυτό να οδηγήσει σε νέες κατευθύνσεις. Η αρχιτεκτονική δεν είναι ακριβή εξ' ορισμού. Μια ολοκληρωμένη μελέτη επιτρέπει στον ιδιοκτήτη να έχει καλό έλεγχο του τελικού αποτελέσματος και του κόστους, χωρίς εκληθείς κατά την κατασκευή», υπογραμμίζει ο Γιάννης Καραχάλιος.

Η αξία της συνεργασίας ανάμεσα στον αρχιτέκτονα και τον κατασκευαστή αποδεικνύεται καθοριστικής σημασίας. «Έχοντας υλοποιήσει εκατοντάδες έργα στο παρελθόν, προφανώς και πιο εντυπωσιακά από το συγκεκριμένο διαμέρισμα, αυτό που μας απασχόλησε σε συζητήσεις μας με τον Γιάννη και την Ελισάβετ ήταν το πως πήρε τόσο μεγάλη δημοσιότητα και άγγιξε τόσο διαφορετικούς ανθρώπους. Τελικά καταλήγουμε πως το έργο πέτυχε για την όλη συνεργασία μεταξύ ιδιοκτήτη, αρχιτέκτονα και κατασκευαστή. Αν αυτά τα τρία μέρη δουλεύουν πάνω σε ένα κοινό όραμα, αφηρόντας ο καθένας ελευθερία και σεβόμενος τον ρόλο του άλλου, το αποτέλεσμα που προκύπτει είναι άριστο», σχολιάζει ο Ιωσήφ Αραμπατζής. «Μετά τις δουλειές, τις ιδέες ή τις φιλοδοξίες, αυτό που μένει στο τέλος είναι οι ανθρώπινες σχέσεις», ολοκληρώνει τη συζήτησή μας ο Γιάννης Καραχάλιος.

Κείμενο: Δανάη Μακρή